

כגישה אורלית עם קוזלובסקי

פוצץ כל העניין. אצן בפנישת המסכמת נכר נה לנו הפתעה: קוזלובסקי אמר — ובכן, הכסף ישנו — נא לחתום. הבטנו זה בזה מיכאל ואני, לפתע נזכרנו: ב חשבון המשותף של הכפר היה מונה משה שנתיים, כספו של בעל משפחה שבעצם אינו יודע כיצד הגיע אלינו, ואשר הפך להתקבל להתיישבות. לא ידענו מיהו, אך אמרנו כי אם יישלש לקופת הכפר המיועד את כל הסכום — 150 ל"י — יתקבל מעמד התיישבות. הלה שלים מיד, הפקדנו את הכסף ושכחנו אותו. עתה, נוד הכפר בו שינו, ושנינו הודינו מיד כי אצן, כסף יש!

וכך, בחוזה של יחודי ש" שלים הכל מראש — ושחפך נה למתיישב בכפר — נה חם החוזה וסולל בונה התלה בונה את הבתים הראשונים. עורר לפני שנחתם החוזה עם סולל בונה, זמן קצר ל" קמה שנפתרה בעיית הקרקע, לפתע התנגדות מברזקו החקלאי לעצם רעיון הקמת המשב. היעלו חששות, שמא אין לו זכות קיום; הרוק מכל מקום ישב אחר, הרוק ממ" קורות העסקה, בעיות בטחון יות...

לאחר דיונים רבים, מס" פר זידמן, החליט להקים ועדה שתבדוק ותחליט. בי ועדה היו לוי שקולניק (אש" כול), נטע הרפז, מסחרי ואנו נציגי הוועד, טיילנו בגבעות עליהם מתנוססת הים הקר" ית, ונשמעו דעות בעד ונגד. שקולניק היה נגד, נטע הרפז — יד ימינו של הרצפולד — בעד. הוא מצא בשטח כפית ישנה נרשנה, הרימה בתת"ג שות וקרא: "פעם היה כאן ישוב עתיק — הבה נחיה ימו כקדמו" סופו של דבר, לאחר ויכוחים נוקבים, וב" עיקר הודות לתמיכתו הגולה בת של הרצפולד — אושר רעיון התיישבות.

בסך לא תמו בעיות. סולל בונה החל חופר את היסודות לבתים בתחילת יולי בספ" סמבר פרצה מלחמת העולם. מלט, עצים וברזל הפכו ליק" רי המציאות, ולבטוח הפכו לבלתי-מציויים כלל. סולל בר" גה הפסיק את העבודתו. חקמנו צעקות "גואולד", פנינו אל קפלו (מי שהיה שר האוצר, לאחר מכן) וזה יעץ לנו למצוא עץ וברזל יש" גים, לא מצאנו. סולל בונה דרש לפחות תוספת מחיר — ובכך לא יכולנו לעמוד, כי שקולניק גברת דווקא או באר האבטלה לעורחנו. אני זוכר עד היום את מילותיו, בדיוק: הוא קרא אליי את סמיון מ" כיר סולל בונה, ואמר בנה הלשון: "סמיון, ערבר מתפלל אני שהשכנתה לא תקום; אין לה לדעתו זכות קיום; אך ה" מוסדות החליטו להקיימה, ו" אנו נקיימה, ואתה חייב לבצע החוזה כלשוננו".

ובכן, התי מיד המשכיה סולל בונה בעבודה, ועשתה עבודה למפת — בלי התי המקיפות ובלו תירוצים נוס" פים, ואנו לא שילמנו אגורה אחת מעל לנקוב בחוזה. ב" סוף ספטמבר כבר נמשכה ה" עבודה, ובסוף דצמבר אותה שנה נכנס לביתו המתיישב הראשון.

עת את פרטי המיומן דאנו. "כל משתכן", מספר זיידמן — הזוכר לפרטי פרטים כל ארץ, על סכום הקשור בהקמת הכפר — "צריך היה להפקיד עשרה אחוזים מערך הבית; השאר קיבלנו בחלור" את מחירו של בית נקבע ל" 135 ל"י, כ" 70 ל"י נוספות פיתחו: רשת מים, וכיצא ב" כך, כלומר, כ" 200 ל"י ל" בית. חברת "גיר", באמצעות בנק הפועלים, הילוו לנו שני מיליון מהסכום הנותר, ורקן היסוד את השליש האחרון. כל משתכן חתם על שטרות חדשים לפקודת בנק הפר" עלים; כל שטר על סכום של לירה, שנים-עשר גרוש וש" זונה מיל.

(לחובבי חשבון שביניכם: ההלוואה היתה ל" 15 שנה, ו" על כן צריך היה כל משתכן לחתום על 180 שטרות. מ" כיוון שבנוסף לחתימת המש" תכן, צריכה היתה להופיע על השטר גם חתימתו של ערב מאשי הוועד, עסקו זיידמן ויאר אנשי הוועד בחתימות לאין ספור על אלפי השטרות של כל מתיישבי הכפר.)

הגרעון הראשון של ה" מתיישבים השליש 25 ל"י על חשבון הבתים שייבנו והמג" רשים שייכשו — והתחיל מ"מ מייגע עם הבעלים ה" ערביים של השטח. זה נמשך ונמשך, והבדים החלו לאבד את סבלנותם. לאחר מכן יצא "הספר הלבן" המפורסם, ש" אכר על קניית קרקעות נוס" פות. נכנסנו למבוי סתוב (העתר בניינים: זיידמן, יחז עם מיכאל ורן המנות, היו שני נציגי המתיישבים שער" קו בכל המומים המייגעים והילוו משא ומתן עם קבל" גים נציגי המסודות וכל שאו הגורמים שהיו א קשורים ב" הקמת הישוב).

החלו להישמע ריטונים על הסחבת, ונכל זיידמן. "הוא החליט לסלול כביש ל" אזור בו עתיד לקום המשב" — כך שהחברים שנרשמו ל" התיישבות, ומספרם כבר היה כמאת, יראו שאכן נעשה מ" זו ואימונם יתחזק. בעזרת מסחרי הרצפולד ניסח הסכר" מים הדרושים והכביש נסלל. לאחר מכן — שוב הפוגת רכישת הקרקעות לא הסתד"

במסגרת מדור זה סי" פרנו על אירועים שונים שנתרחשו לאחר הקמת קרית-אוננו, סיפרנו על בע" וות של מים ובעיות של בית-ספר, שלא היו לו תלמידים ואף לא מורים; סיפרנו על רוח ההתנ"י בות והיחסים עם שכני" נו...

מה שלא סיפרנו — ומה שבעצם אף לא ידענו — הית" מה, בעצם, הביא להקמתה של שכונת אוננו היכן צץ הרעיון להקמתה, ומי תשמימו? כדי לשמוע על הפרטים" טוריה של שכונת-אוננו באנו אצל ישעיהו זיידמן, האיש ה" מוסמך ביותר לספר על כך. שיע, כפי שקוראים לו כולם היה ראש הוועד הראשון של הכפר הקטן היה מראשוני ה" ראשונים של ותיקי הישוב שיימש שנים רבות כחבר ועד המועצה ושימש אף כיו"ר ה" מועצה המקומית. משפחה ה" "רד" הישן את מקומה, ה" נפר הפך קרייה והמוסדות

תלמידי בית-ספר "גיר" מטפחים "פינה-בוטאנית"

פינה-בוטאנית, הכוללת סוגים רבים של צמי" חים נדירים, מהם — שאינם צמחי הארץ מלל — מטופחת כאהבה ובמסירות רבה על-ידי תלמי" די בית-ספר "גיר". — על כך מספר מנהל בית הספר, מר יעקב גורן.

אומר מר גורן: "על מנת שהתלמידים יכירו טוב יותר את צמחי הארץ, שלא כולם גדלים באזורינו, נטענו בתצר בית הספר עצים ושיחים מסוגים שונים. כן נטענו צמחי-תרבות או צמחים אחרים שמוצאם אמנם בארצות אחרות — אך הם נתארחו בארצנו.

ברור, כי טוב יותר להכיר את צמחי הארץ במקום גידולם הטבעי, בהר בשפלה או בנגב — וזאת אנו משתדלים לעשות בטיוולים — אך כדי לבסס את הידע, רצוי שהצמחים יגדלו בחצר בית הספר.

חלק מהצמחים מפורים בכל פינות חצר בית הספר, אך רובם רוכזו בפינה מגודרת, הנקראת בפי התלמידים "הפינה-בוטאנית".

בין צמחי הבר הגדלים בבית הספר, אפשר למצוא את האלון המצוי, שני מיני אלה, ער אציל "שוטה", הדס, כליל החורש, שיח אברתם ועוד. מצמחי התרבות: אקליפטוס, צפצפה, זית, חרוב, רימון תאנה שקד ועוד".

סוכנות "אתא" מהודר מבחר גדול של שמלות ומכנסיים דבריילים ובגדיים

לאור הזכרונות...

שעה קלה עם ישעיהו זיידמן

"אלא מאי?" מוז" שיך זיידמן בסיפורו — "הבנייה ניתנה לסולל בונה, וזו הסכימה לי" התחיל לעבוד רק לי" אחר שכל התושבים יישלשו את עשרת ה" אחוזים — כלומר 20 ל"י לאיש — המוניעים מהם.

החנה, רק מתרמטט שר" למו, ומי ששילם — לא שר" לם את כל הסכום. גם משום שהיתה אז תקופה של חוסר עבודה ולאיש לא היו עשרים לירות מותרות; הן משום שעניין ההתיישבות נמשך ככל מעלה מהדשים, ורבים איבדו את האומון והתקווה שמשנהו אכן יבנה אי פעם, והם לא רצו להפקיד כספיהם על קרן הצבי. ובכן, ביום בו עמדנו ל" הפגש אצל קוזלובסקי (ה" ידוע כיום כפנחס ספיר) על" מנת לחתום את החוזה עם סולל בונה, לא היה בדינו אפילו עשרית הסכום הדרוש, הוענו, מיכאל (וולך) ואני ל" פגישה המוניציפליים, בחששו כי לאחר כל הלבטים הריצוה חתישות המאבקים — ית"

רה, וראשוני הגרשמים החלו נוטלים את כספם חזרה ומי וותרים על כל הרעיון. ב" מים הזה היינו נמצאים ב" שיבות בברזקו החקלאי, כמעט יומם וילילה, מנסים להזוי את העניינים — ולבסוף, אכן, החל משנה לזות.

"סמוך לשטח שנק" בע מראש להתייש" בות, היו שחיים בלי" כוחים ממושכים, הפ" כימה כפר אז"ר להפ" ריש שטח של 100 דו" נם לכפר-אוננו, תמורת" פיצוי נאות, כמובן. השטח היה התארגנו כי" אגודת פועלים שיתופית; כביש, כאמור, היה שם ל" מקום — נמצא לאחר ויכ" חים רבים החליט על שכר נת אנו, לפי הצעתו של זאב וילנאי, שהביא אסמכתאות ל" כך שהמקום נמצא בבבולה של אנו המקיאת. עתה ני" גשנו לביצוע הבניית הממ" שית. השנה היתה 1939, ה" חודש — יולי. אנו, היודעים עד כמה קשה להקים בית, מתעניינים לך"

הנבחרים, למועצה מקומית. רשות הריכוז, אי" פוא, לישעיהו זיידמן: "הרעיון להקמת השכונה היה של זלמן מסחרי, שהיה או עובד המרכז החקלאי, ו" הוא זכה לתמיכתו המלאה ר הגלגלת של אברתם הרצפולד. המסרת היתה — לייסד ישוב עברי נוסף על הגבול — מבול הישוב העברי. כן, ככך שלא ישמע הדבר מזור, היום — הרי היתה כבר אור" ב" קצה גבול הישוב העברי מ" מנה והלאה, ער יתחילה ור" מלה ולוד — ישב ערבי ר" צוח, מטרה נוספת: להחזיר עבודה עברית לפרדסי הור" נור, זה היה שמם של הפר" דסים המקיפים עד היום את הקריה בצפונה, ובאחז פתי תקווה. לכן, היפשה את מרבית חבריו של הישוב העתידי ל" קום — בין אנשי בני-ברק שהיו פועלים חקלאיים. לאחר שאורגנו ראשוני ה" ישוב-לעתיד", ממשך זיידמן ומספר נבחרים המקום להקמת הישוב — ואין זה המקום עליו עומדת הקריה הותיקה — נבחר שטח בדרך במקום עליו נמצאת כיום "קיראת" שטח שהיה בידי ערבים שר" גים.

מצרך החודש ללא תקדים בסופרמרקט קיראון בסופרמרקט הנשיא ובצרכניה ברחוב הרצל

- נקניק יבש משובה חצי קילו 3.60 במקום 4.70
- נקניק "קרקובסקה" יבש 1 קילו 8.85 במקום 7.20
- נקניק שופרא יבש חצי קילו 2.95 במקום 3.80

שרות און (עליזה רובל) תווד דירות * נסיעות * טיולים * קבלת מודעות חדש: ספרית השאלה בעברית למבוגרים ולנוער מרכז מסחרי קיראון (סוכנות דואר) טל. 733586

אופטומטריסט — אופטיקאי ס. י. ריינד מבחר גדול של משקפי שמש בדיקת ראייה והתאמת משקפיים